

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

čeština

تشيكي

الوسائلُ المفيدةُ للحياة السعيدة

Prospěšné prostředky pro šťastný život

Šejch 'Abdurrahmán Ibn Násir as-Sa'adí
(ať se nad ním Bůh smiluje)

٢٤ ص : . . سم
١٤٤٧ هـ
الرياض
السعدي ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط ١ . . - الرياض
السعدي ، عبدالرحمن
الوسائل المفيدة للحياة السعيدة - تشيكي . / عبدالرحمن
جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧ هـ

رقم الإيداع: ١٤٤٧/٣٨٥٣
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٧٠-٢١-٠

الْوَسَائِلُ الْمُفِيدَةُ لِلْحَيَاةِ السَّعِيدَةِ

**Prospěšné prostředky pro
šťastný život**

الشَّيْخُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ نَاصِرِ السَّعْدِيِّ

رَحِمَهُ اللَّهُ

**Šejch 'Abdurrahmán Ibn Násir as-Sa'adí
(at' se nad ním Bůh smiluje)**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Prospěšné prostředky pro šťastný život

Autor

Předmluva autora

Chvála Bohu, kterému patří veškerá chvála, a dosvědčuji, že není boha kromě jediného Boha, který nemá žádného společníka, a dosvědčuji, že Muhammad je jeho služebník a posel, ať Bůh žehná jemu, jeho rodu a druhům a dá jim mír.

Věru, že pokoj srdce, jeho klid a radost a odstranění jeho smutku je přáním každého. Díky němu se život stává krásným a radostným; vedou k tomu náboženské, přirozené a praktické důvody, které se mohou spojit jen u věřících. Pokud jde o jiné (než věřící), i když se jim toho dostane svým způsobem a z nějakého důvodu, o který se ti rozumní z nich snaží, přijdou o jiné a lepší, prospěšnější a trvalejší způsoby.

Já ale zmíním v této své stati ty příčiny tohoto velkého cíle, o který každý usiluje, na které si vzpomenu.

Někteří z nich dospěli k mnoha z nich a žili krásným a dobrým životem, jiní selhali ve všech a žili nešťastným smutným životem a další jsou mezi těmito dvěma podle toho, k čemu jim dal dospět Bůh, a Bůh je Ten, ke kterému se obrací pro pomoc

ke každému dobru a k zabránění všemu zlému.

Kapitola

1 - Největší příčinou a základem všeho je víra a konání dobrých skutků. Pravidl Všemohoucí:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾

{Kdokoliv zbožné skutky koná, ať muž či žena, a je věřící, toho vzkřísíme k životu překrásnému a věru je odměníme odměnou podle toho nejlepšího, co učinili.} Súra Včely: verš 97.

Všemohoucí oznámil a slíbil tomu, kdo spojil víru s konáním dobrých skutků, že se mu dostane dobrého života na tomto světě a dobré odměny v tomto i v budoucím světě.

A příčina tohoto je jasná, protože kdo věří v Boha správnou vírou, která plodí dobré skutky, napravuje srdce, mravy, tento i budoucí svět, má základy, díky nimž přijímá všechny příčiny dobrého a šťastného i příčiny smutného a úzkostného.

A tak přijímají dobré a šťastné s pokorou a děkováním a používají je pro to, co je prospěšné. A když je tímto způsobem použijí, dostane se jim z nich radosti, doufají v jejich trvání a požehnání a doufají v odměnu těch, kteří jsou vděční. Tyto věci jsou mnohem lepší a požehnanější než ty původní radosti.

A přijímají nepříjemné, škodlivé a smutné věci

tak, že odolají tomu, čemu mohou odolat, a zmírní to, co mohou zmírnit, a prokazují krásnou trpělivost vůči tomu, co je nutné. A tak se jim na základě těchto špatných věcí dostane prospěšné odolnosti, zkušenosti a síly a díky trpělivosti a doufání v odměnu za bolest atd. se jim dostane velkolepých věcí, které překonají tyto nepříjemné věci a zamění je za radosti, dobré naděje a toužení po Boží laskavosti a odměně. Tak o tom mluvil Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) ve správném hadíthu, když řekl:

(عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ)

„Záležitost věřícího je podivuhodná - vše je pro něj jen dobré. Když se mu stane něco dobrého, je vděčný Bohu, a to je pro něj dobré, a když se mu stane něco špatného, je trpělivý, a to je pro něj dobré. A to není u nikoho jiného než u věřícího.“ Tento hadíth zaznamenal Muslim.

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) oznámil, že věřícímu bude zmnohonásobeno, co si vyslouží, dobro, plody jeho činů týkajících se toho, co k němu přišlo dobrého nebo špatného. A proto vidíme dva různé lidi, ke kterým přišlo dobro nebo zlo, a oba se velmi liší v tom, jak je přijímají, v závislosti na své víře a dobrých skutcích. A ten, o kom jsme mluvili, přijímá dobro a zlo, jak jsme to zmínili výše, s díky a trpělivostí a vším, k čemu to vede, a tak se mu

dostane radosti, štěstí, je odstraněn jeho smutek, úzkost a nešťastný život, a tak se mu dostane dobrého života na tomto světě. Zatímco ten druhý přijímá dobré věci se zlem, arogancí a tyraníí, a tak se zkaží jeho mravy, a přijímá je jako zvířata, s chamtivostí a strachem. Jeho srdce není klidné, ale roztěkané, částečně svým strachem ze ztráty svých milovaných a mnoha těžkostí z ní vyplývajících a částečně tím, že duše nikdy nemá dost, ale stále touží po jiných věcech, které se mohou a nemusí stát, a i když budeme předpokládat, že se stanou, tak se tento člověk stejně strachuje výše zmíněného. A přijímá špatné věci s úzkostí, strachem a hrůzou se a ani se nepetejte, jak nešťastného života se mu dostane - duševních a nervových nemocí a strachu, který ho může přivést do nejhorších situací a nejstrašnějších mrzutostí. A to proto, že nedoufá v odměnu a ani nemá trpělivost, která by mu vše ulehčila.

A toto všechno je vidět ze zkušenosti a jeden příklad tohoto druhu, když se na něj podíváme a posuzujeme ho podle stavů lidí, je, že vidíme velký rozdíl mezi věřícím, který se řídí podle své víry, a mezi tím, kdo takový není, protože náboženství nabádá ke spokojenosti s tím, co Bůh uštědřuje a co dává svým služebníkům ze svých různých laskavostí a štědrosti.

Když je věřící zkoušen nemocí, chudobou nebo něčím podobným, co se může komukoliv přihodit,

bude šťastný svou vírou, přijetím a spokojeností s tím, co mu přidelil Bůh, ve svém srdci nebude toužit po něčem, co mu nebylo souzeno, a bude se dívat na toho, kdo je pod ním, ne na toho, kdo je nad ním, a možná bude šťastnější, veselejší a klidnější než ten, kdo dosáhne všech pozemských žádostí, ale chybí mu spokojenost (se životem).

A také vidíme, že kdo nekoná podle víry, když je zkoušen chudobou nebo odebráním nějakých pozemských tužeb, se stane velmi nešťastným a smutným.

Jiný příklad: když se stane něco, co člověka děsí a je mu nepříjemné, vidíme toho, kdo má správnou víru, pevného v srdci, klidného v duši. Dokáže řídit a zvládnout tuto věc, která vyčerpala jeho myšlení, slova a činy, a je psychicky připravený na tuto bolestnou a nepříjemnou věc. Tyto stavy uklidňují člověka a posilují jeho srdce.

Také vidíme toho, kdo nemá víru, chovat se úplně opačně. Když se stane něco děsivého, jeho svědomí je narušené, nervy napjaté, myšlenky roztěkané a uvnitř má strach a hrůzu a snoubí se něm vnější strach a vnitřní úzkost, které se nedají popsat. U tohoto druhu lidí, pokud nedosáhnou některých přirozených příčin, které vyžadují hodně cvičení, se jejich síla zhroutí a nervy se napnou, a to proto, že nemají víru, která vede k trpělivosti, zvláště v kritických situacích, při nepříjemnostech a smutku.

Zbožný a hříšný, věřící a nevěřící - ti všichni mají společné nabytí odvahy a přirozenost, která uklidňuje a snižuje obavy, ale liší se v tom, že věřící má sílu víry, trpělivost, spolehnutí se na Boha a opření se o Něj a očekávání odměny, což jsou věci, které posilují jeho odvalu, zbavují ho břemene strachu a zmírňují jeho obtíže, jak pravil Všemohoucí:

﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونًا فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُ كَمَا تَأْمُونُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

يَرْجُونَ ﴿١٠٤﴾﴾

{A jestliže vy strádáte, strádají i oni, a stejně jako vy strádáte, avšak vy doufáte od Boha v to, v co oni nemohou doufat.} [Súra Ženy, verš: 104]. A dostane se jim Boží pomoci a Jeho zvláštní starosti a podpory, která rozptyluje obavy. A Všemohoucí pravil:

﴿...وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

{Bud'te trpělivi, neboť Bůh stojí na straně trpělivých!} [Súra Kořist, verš: 46].

2 - mezi příčiny, které odstraňují smutek, neštěstí a úzkost, patří dobré chování ke všemu stvořenému slovy i činy a všemi druhy správného a dobrého chování. Tím Bůh zabráni smutku i neštěstí jak zbožného člověka, tak i hříšníka, ale věřícímu se dostane více a dokonaleji, protože jeho dobré chování má správný záměr a protože touží po odměně.

A tak mu Bůh ulehčí toto dobré chování a zabrání všemu zlému za jeho upřímnou víru a úmysl jen pro Boha. Pravidl Všemohoucí:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾﴾

{Není nic dobrého ve většině jejich tajných schůzek, leda u toho, kdo přikazuje almužnu či dobré skutky anebo svornost mezi lidmi. A kdo toto činí ve snaze dosíci zalíbení Božího, tomu dáme odměnu nesmírnou.} [Súra Ženy, verš: 114].

Všemohoucí Bůh oznámil, že všechny tyto věci jsou dobro od toho, kdo je udělal, a dobro přitahuje dobro a brání zlu, a že Bůh dá věřícímu doufajícímu v odměnu velkou odměnu, do které také patří: odstranění smutku, úzkosti, starostí atd.

Kapitola

Jedním z důvodů snížení úzkosti plynoucí z nervového napětí a zaujetí srdce některými nepřijemnostmi je: zaměstnat se dobrými skutky nebo prospěšným věděním; to odvádí srdce od zabývání se věcmi, které ho zneklidňují. A možná zapomene na důvod, který vedl k tomuto smutku a úzkosti, bude mít radost a bude aktivnější. Tato příčina je také společná věřícím i jiným lidem. Věřící se však liší svojí vírou, upřímností a touhou po odměně, tím, že se věnuje věděním, které se učí, nebo že koná dobrý skutek, ať už se jedná o nějakou

formu uctívání nebo nějaký pozemský skutek nebo zvyk, který je spojen se správným úmyslem a záměrem pomoci si tak k poslušnosti Bohu, a proto opravdovým důsledkem tohoto skutku je odstranění smutku, úzkosti a starosti. A kolik lidí bylo zkoušeno úzkostmi a nepříjemnostmi, až onemocnělo různými nemocemi, a jediným lékem záchrany bylo (zapomenout na příčinu, která vedla k úzkosti a smutku, a zaměstnat se nějakým důležitým činem).

A tento skutek, kterým se má zaměstnat, by měl být něčím, co potěší duši a po čem touží, protože tímto spíše dosáhne tohoto prospěšného cíle. A Bůh ví nejlépe.

A co také odstraňuje obavy a úzkost, je shromáždit všechny myšlenky a soustředit se na přítomnost a přestat myslet na budoucnost a na smutky minulosti. Proto se Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) utíkal pod Boží ochranu před smutkem a úzkostí (v hadíthu, který zaznamenal Al-Buchárí a Muslim). Smutek nad věcmi z minulosti, které nejdou vrátit, není ničím prospěšný. Stejně tak úzkost a smutek kvůli strachu z něčeho v budoucnosti, a tak by člověk měl být synem přítomnosti a měl by se vážně zabývat zlepšením přítomnosti. A když je v tom jeho srdce jednotné, vede to k dokonalosti v jeho skutcích a díky tomu zapomene na starosti, smutek a úzkost. Když Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) říká prosby,

nebo k prosbám vede svoji obec, nabádá k vážné snaze (společně s prosbou Boha o pomoc a doufáním v Jeho dobro) uskutečnit a dosáhnout toho, oč tyto prosby žádají. A zanechat toho, u čeho prosí o zabránění, protože prosby jsou spojené s činy a člověk by měl usilovat o to, co mu prospívá na tomto i budoucím světě, a měl by prosit Boha o úspěch svého cíle a žádat Ho o pomoc, jak pravil Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír):

(اٰحْرَضْ عَلٰى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ بِاللّٰهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَاِذَا اَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ:
لَوْ اَنِّيْ فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَاَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرٌ اَللّٰهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَاِنَّ "لَوْ"
تَفْتَحُ عَمَلِ الشَّيْطَانِ)

„Pečuj o to, co ti prospívá, žádej o Boží pomoc a nebud' neschopný a pokud se ti něco stane, neříkej: „Kdybych učinil to a to, stalo by se to a to“, ale řekni: „Je to Boží osud, co chce, to se stane,“ protože slovo kdyby otevírá cestu satanovi.“ Tento hadíth zaznamenal Muslim. Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) tak spojil snahu o prospěšné věci za každé situace, prosbu o Boží pomoc a neupadnutí do neschopnosti, což je škodlivá lenost s odevzdáním se minulým věcem, které už se staly, a sledování Božího určení a osudu.

A rozdělil věci na dvě části: část, kdy se člověk může snažit získat to, co je možné, nebo tomu zabránit nebo to zmírnit. V tom člověk projevuje svou snahu a hledá pomoc u svého Boha. A část, kdy

toto možné není. V tom případě má člověk být v klidu, spokojený a odevzdat se. A není pochyb o tom, že tento základ je příčinou radosti a odstranění smutku a úzkostí.

Kapitola

Mezi největší příčiny klidu a rozšíření hrudi patří vzpomínání Boha (dhikr). To má zázračný následek v rozšíření hrudi, nabytí klidu a odstranění smutku a úzkosti. Pravidl Všemohoucí:

﴿...أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

{jak jinak, než vzpomínkou na Boha se mohou srdce uklidnit? } [Súra Hrom, verš: 28]. Vzpomínání Boha má velký vliv na dosažení této vytoužené věci kvůli jeho vlastnostem, odměně a odměně, ve kterou služebník doufá.

To platí také pro mluvení o Božích požehnáních, ať zjevných nebo skrytých. Jejich poznání a mluvení o nich zabraňuje smutku a úzkosti a nabádá člověka k děkování, které je nejvyšším stupněm, a to i kdyby byl člověk chudý nebo nemocný nebo jakkoliv jinak zkoušen. A když bude porovnávat Boží milosti vůči sobě (které nelze spočítat) s tím, co se mu stalo špatného, nebude to mít ve srovnání s tím dobrým a Božími požehnáními žádný vliv.

Naopak pokud je člověk zkoušen nepříjemnými věcmi a pohromami a je trpělivý, odevzdaný a spokojený, jeho břemeno a útrapy se zmenší a zmírní. A jeho doufání v odměnu a uctívání Boha

trpělivostí a spokojeností změní trpké věci ve sladké; sladkost odměny dá zapomenout na hořkost trpělivosti.

Jednou z nejužitečnějších věcí v této situaci je dodržování toho, co poradil Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) ve správném hadíthu, kdy řekl:

(انظروا إلى من هو أسفل منكم، ولا تنظروا إلى من هو فوقكم، فإنه أجدر ألا تزدروا نعمة الله عليكم)

„Dívejte se na toho, kdo je pod vámi, a nedívejte se na toho, kdo je nad vámi. To je lepší, abyste nepohrdli Boží milostí vůči sobě (nezmenšovali Boží dobrodiní).“ Tento hadíth zaznamenal Buchárí. Pokud si člověk vytvoří tento vznešený pohled, vidí, že je na tom lépe než mnoho lidí z hlediska blahobytu a jeho důsledků a obživy a jejích důsledků, bez ohledu na to, v jakém se nachází stavu, a pak jeho úzkost, smutek a tíseň zmizí a zvětší se jeho radost a štěstí z Božího dobrodiní, ve kterém převyšuje ostatní, kteří jsou v něm pod ním.

A čím déle člověk přemýšlí o Božím dobrodiní, ať vnějším nebo vnitřním, pozemském nebo v budoucím světě, tím více vidí, že jeho Pán mu dal mnoho dobra a zabránil mnoha zlu. Není pochyb o tom, že toto odstraňuje smutek a úzkost a přináší radost a štěstí.

Kapitola

Mezi příčiny které přináší štěstí a odstraňují

smutek a úzkost, patří odstranění příčin vedoucích ke smutku a následování příčin vedoucích k radosti. A to tak, že člověk zapomene, co se stalo za nepříjemnosti, které nejdou napravit, a ví, že přemýšlení o nich je zbytečné a že je to hloupost a bláznovství, a proto svým srdcem usiluje, aby o nich nepřemýšlel a také aby se nebál a nebyl v úzkostech ohledně věcí, které ho děsí v budoucnosti, jako chudoba a jiné ošklivé a nepříjemné věci, které ho napadají. A ví, že není známé, jaké dobro nebo zlo, naděje a bolesti přijdou v budoucnosti, a že budoucnost je v rukách Moudrého a Ctihodného Boha a v ruce lidí je pouze snaha o dosažení dobra a zabránění zlu. A člověk také ví, že když přestane myslet na úzkosti týkající se budoucnosti a spolehne se na Boha v tom, že budoucnost napraví, uklidní se tím jeho srdce, napraví se jeho stav a odstraní se jeho smutek a úzkost.

Neprospěšnějším, co se týká uvědomění si budoucnosti, je dua, které říkal Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír). Prosil Boha slovy:

(اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ)

„Bože, naprav moji víru, která je tím, čeho se přidržuji, a naprav mi můj pozemský život, ve kterém je moje živobytí, a naprav mi můj budoucí

život, který je místem mého návratu, a učiň můj život plný všeho dobrého a učiň mou smrt ulehčením od všeho zlého.” Tento hadíth zaznamenal Muslim. A také jeho slova:

(اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)

„Bože, prosím o Tvoji milost a abys mne nenechal napospas mně samému a naprav všechny moje záležitosti, není boha kromě Tebe.” (Zaznamenal ho Abú Dáwúd se správným řetězcem). A pokud si člověk zvykne říkat toto dua, ve kterém je náprava života v tomto i příštím světě s upřímným úmyslem a uvědomělým srdcem a snaží se toho opravdu dosáhnout, Bůh mu tyto prosby vyplní a vymění jeho smutek za radost a štěstí.

Kapitola

Jednou z nejpřínosnějších příčin odstranění úzkosti a smutku je, že když se člověku stane nějaká pohroma, ulehčí si ji tím, že si představí to nejhorší, co by se mohlo stát, a smíří se s tím. A když to udělá, tak se pak snaží o zmírnění následků, co to jde, a díky tomuto smíření a prospěšnému snažení se odstraní jeho smutek a úzkosti a díky snaze o dosažení prospěchu se zabrání malým škodám.

A pokud se člověku dostane důvodů strachu, nemoci, chudoby a odstranění všeho, co má rád, měl

by to přijmout s klidným srdcem a duší, co nejvíce to jde, protože přivyknutí si nepříjemnostem je ulehčuje, zvláště pokud zaměstná svoji duši tím, že se tomu postaví, jak může. Tak se v něm spojí zvyknutí si s prospěšnou snahou, která člověka zaměstná místo přemýšlení o pohromách, a bude se snažit znovu posílit svou odolnost vůči nepříjemnostem společně se spolehnutím se na Boha a důvěrou v Něj. A není pochyb, že tyto věci mají obrovský přínos v dosažení radosti a rozevření hrudi společně s odměnou na tomto i v budoucím světě, ve kterou člověk doufá. A toto je dosvědčené zkušeností a existuje mnoho případů těch, kteří to vyzkoušeli.

Kapitola

Jedním z největších léků na nervové nemoci srdce a dokonce i na tělesné nemoci je síla srdce, které není rozrušené ani ovlivněné přeludy a fantaziemi, které přinášejí špatné myšlenky. Zlost a rozptylování patří mezi příčiny bolesti. Toho, kdo si představuje, že se stanou nepříjemné věci a přijde o to, co má rád, tyto představy uvrhnou do smutku, úzkosti, nemocí srdce i těla a nervového zhroucení, které má špatné následky, jejichž velké škody dosvědčuje mnoho lidí.

Jakmile se srdce spolehne na Boha, opře se o Něj a nepřipustí si žádné přeludy ani ho neovládnu žádné špatné představy a má důvěru v Boha a doufá

v Jeho dobrodiní, zabrání tím smutku a úzkosti a odvrátí tak od sebe mnoho duševních i tělesných nemocí a dostane se mu síly, radosti a klidu, který nelze popsat. A kolik nemocnic je plných lidí nemocných zkaženými představami a fantaziemi, kolik silných srdcí (nemluvě o slabých) bylo postiženo těmito věcmi, kolik se z toho zbláznilo. A uzdravený je ten, koho uzdravil Bůh a pomohl mu bojovat sám se sebou, aby se mu dostalo příčin, které posilují jeho srdce a zabraňují úzkosti. Pravil Všemohoucí:

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

{A tomu, kdo spoléhá se na Boha, tomu On postačí} [Súra Rozvod, verš: 3]. Tj. dostačuje mu ve všem, co je pro něj důležité ve víře i v životě.

Ten, kdo se spoléhá na Boha, má silné srdce, na které nemají vliv žádné představy ani ho nevzruší žádné události, protože ví, že to je slabost duše a strach, který nemá skutečnou podstatu, a ví, že Bůh se zaručil dokonalou starostí o toho, kdo se na Něj spoléhá. A proto má plnou důvěru v Boha, je klidný díky Jeho slibu, a tak zmizí jeho strach a úzkost a jeho obtíže jsou vyměněny za ulehčení, smutek za radost a strach za bezpečí. A prosíme Boha za uzdravení a aby nás obdařil silným a pevným srdcem a dokonalým spolehnutím se na Boha, který se zaručil těm, kdo to dodržují, každým dobrem a odstraněním všeho nepříjemného a škodlivého.

Kapitola

13 - ve slovech Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

(لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا خُلُقًا آخَرَ)

„Ať není věřící muž nenávistný vůči věřící ženě; pokud nemá rád nějakou její vlastnost, bude se mu líbit jiná.“ (zaznamenal ho Muslim) jsou dvě velké prospěšné věci:

První: doporučení jak se chovat k manželce, svým blízkým, přátelům a ke každému, s kým člověk přijde do styku nebo vztahu, a že je třeba si zvyknout na to, že každý má nějakou chybu, nedostatek nebo něco, co se nám nelíbí. A pokud si toho všimneme, měli bychom to srovnat s tím, co se nám líbí a co nás vede k tomu, abychom s tím člověkem zůstali a zůstala mezi námi láska. Tím, že si budeme připomínat jeho dobré vlastnosti, vlastní i všeobecné blaho, a tím, že si nebudeme všimnout špatných vlastností a budeme si připomínat ty dobré, vydrží přátelství a spojení a člověk dosáhne plného klidu a uspokojení.

Druhá prospěšná věc: odstranění smutku a úzkosti, zachování klidu, pokračování v naplňování povinných a žádoucích práv a dosažení klidu mezi oběma (manželi). Ten, kdo se neřídí tím, co doporučil Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír), a chová se zcela opačně, tj. připomíná si špatné vlastnosti a nevidí ty dobré, nevyhnutelně trpí

úzkostí. A nevyhnutelně se zničí láska mezi ním a tímto člověkem a poruší se mnoho práv, která má každý z nich dodržovat.

Mnoho lidí, kteří mají velký smutek, čelí velkým pohromám a nepříjemnostem trpělivostí a klidem, ale trpí úzkostí z drobných nedůležitých věcí a jejich klid je zničený. Příčinou toho je, že si zvykli čelit velkým věcem, ale zanechali toho u malých věcí, což jim uškodilo a zničilo jejich klid. Rozhodný člověk dokáže čelit velkým i malým věcem a prosí ohledně nich Boha o pomoc a aby ho v tom nenechal samotného, a tím jsou mu ulehčeny malé věci, stejně jako mu byly usnadněny velké záležitosti, a zůstane klidný v duši a spokojený.

Kapitola

Rozumný člověk ví, že správný život je život klidný a šťastný a že život je krátký, a proto by ho neměl zaplňovat smutkem a prodlužováním nepříjemností, protože to je v protikladu se správným životem, a tak nechce ztratit většinu života smutkem a neštěstím. A v tomto není rozdíl mezi zbožným a hříšným, ale věřícímu se v tomto dostane většího a prospěšnějšího podílu na tomto i v budoucím světě.

Také by měl, pokud se mu stane něco nepříjemného nebo se něčeho bojí, srovnat to se vším dobrodiním, kterého se mu dostalo, ať se už jedná o víru nebo pozemské věci, a když to porovná,

objasní si, jak mnoho má všeho dobrodiní, a zmizí nepříjemné věci, které se mu staly.

Také má porovnat svůj strach ze špatných věcí, které se mohou stát, s pravděpodobností toho, že se nic nestane a vše bude v pořádku. Proto by neměl dávat přednost jedné slabé negativní pravděpodobnosti před mnohem větší pravděpodobností toho, že vše bude v pořádku, a tím odstraní strach a úzkost. A předpokládá nejhorší možnost, která by mohla nastat, a tak se na ni připraví, pokud k ní dojde, a snaží se odvrátit to, co z ní zatím nenastalo, a odstranit nebo zmírnit to, co z ní už nastalo.

Mezi prospěšné věci patří vědět, že ubližování lidí, hlavně zlá slova, neubližuje tobě, ale jim, leda by ses jím zabýval, bylo pro tebe důležité a dovolil jsi mu, aby vlastnilo tvé city. Tehdy to ublíží tobě stejně jako jim, ale když se o to nebudeš starat, nijak ti to neublíží.

A věz, že tvůj život následuje tvé myšlenky, a proto pokud tvé myšlenky vedou k nějakému prospěchu pro tebe ať ve víře nebo v pozemském životě, bude tvůj život dobrý a šťastný, a pokud ne, stane se opak.

Nejprospěšnější věcí k odstranění smutku je naučit se nežádat vděk od nikoho než od Boha. Pokud prospěješ někomu, kdo má vůči tobě právo, věz, že je to transakce mezi tebou a Bohem, a proto nečekej díky od toho, komu jsi prospěl, jak pravil

Všemohoucí o nejlepších lidech ze Svého stvoření:

﴿إِنَّمَا نُنْطَعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾﴾

{My krmíme vás z lásky k Bohu a nechceme od vás ani odměny, ani díku velkého} [Súra Člověk, verš: 9].

Toto je ještě důležitější v chování k rodině a dětem a k posílení spojení s nimi. Jakmile si zvykneš od nich odstraňovat zlo, budeš cítit klid a mír. Mezi zdroje útěchy patří vzít si ctnosti a pracovat na nich podle sebe, bez obtíží, které tě znepokojují, a vrátit se ke svým krokům, když ses vydal oklikou, je moudrost, a brát si ze špatných věcí to, co je čisté a sladké - tím se zvyšuje čistota krásných věcí a zmizí věci ošklivé.

Ber prospěšné věci za důležité a snaž se je uskutečnit a nevsímej si škodlivých věcí, abys tak zapomněl na příčiny, které přinášejí smutek a úzkost. A pomoz si radostí a soustředěním se na důležité věci.

A mezi prospěšné věci patří okamžitě vyřídit záležitosti a v budoucnosti mít klid a volno, protože pokud se záležitosti nevyřídí hned, spojí se s minulými a dalšími nevyřízenými záležitostmi a stane se to těžším a vážnějším. Ale pokud se vše vyřeší včas, budeš čelit budoucím záležitostem silným jednáním i myšlením.

A je důležité vybrat si z důležitých záležitostí tu nejdůležitější a pak tu následující a rozlišovat mezi

tím, k čemu inklinuješ, a tím, po čem intenzivně toužíš, protože jejich opak vytváří nudu a nespokojenost. A pomoz si správným myšlením a poradou; ten, kdo se poradí, nikdy nelituje. A pořádně prozkoumej to, co chceš dělat, a pokud je v tom uskutečnění prospěchu, rozhodni se pro to a spolehni se na Boha, protože Bůh miluje ty, kteří se na Něj spoléhají.

Chvála Bohu, Pánu všech světů.

At' Bůh požehná a dá mír našemu proroku Muhammadovi a jeho rodu a druhům.

Index

Prospěšné prostředky pro šťastný život	2
Autor	2
Předmluva autora	2
Kapitola.....	3
Kapitola.....	8
Kapitola.....	11
Kapitola.....	12
Kapitola.....	14
Kapitola.....	15
Kapitola.....	17
Kapitola.....	18

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages.

978-603-8570-21-0

